

prima instanță: V. Caisîn

instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

Î N C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevski

Judecătorii

Ion Druță, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Autoselux-Service” prin intermediul avocatului Igor Ciuru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Autoselux-Service” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Bălți cu privire la repunerea în termenul de prescripție și anularea actelor administrative, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Igor Ciuru în interesele Societății cu răspundere limitată „Autoselux-Service” și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 04 martie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă,

c o n s t a t ă:

La 26 octombrie 2012, SRL „Autoselux-Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS mun. Bălți cu privire la repunerea în termenul de prescripție și anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Autoselux-Service” a indicat că prin decizia IFS mun. Bălți nr. 2307 din 20 decembrie 2011, emisă în baza Actului de control nr. 1-N. 414523 din 02 decembrie 2011, a fost aplicată amendă în mărime de 5000 lei conform art. 254 alin. (1) Cod fiscal și 4000 lei conform art. 255 Cod fiscal.

Susține că nu este de acord cu Actul de control nr. 1-N. 414523 din 02 decembrie 2011 și Decizia IFS mun. Bălți nr. 2307 din 20 decembrie 2011 deoarece la întocmirea actului de control și la emiterea deciziei menționate nu au fost respectate prevederile art. 216 alin. (2) Cod fiscal, și anume, controlul fiscal la fața locului a fost efectuat în lipsa unei decizii scrise a conducerii IFS mun. Bălți.

Nefiind de acord cu actele nominalizate, la 08 decembrie 2011 reclamanta a prezentat dezacordul cu Actul de control nr. 1-N. 414523 din 02 decembrie 2011, iar

la 05 ianuarie 2012 contestația asupra deciziei IFS mun. Bălți nr. 2307 din 20 decembrie 2011.

Prin decizia IFS mun. Bălți nr. 92 din 31 ianuarie 2012 contestația din 05 ianuarie 2012 a fost respinsă ca nefondată.

Astfel, reclamantul î-și exprimă dezacordul cu deciziile sus indicate și actul de control și le consideră neîntemeiate și ilegale.

Solicită repunerea în termenul de prescripție și anularea Actului de control nr. 1-N. 414523 din 02 decembrie 2011, deciziei IFS mun. Bălți nr. 2307 din 20 decembrie 2011 și deciziei IFS mun. Bălți nr. 92 din 31 ianuarie 2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 04 martie 2014 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea SRL „Autoselux-Service” de repunere în termenul de prescripție, iar acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2014 a fost respins apelul declarat de avocatul Igor Ciuru în interesele SRL „Autoselux-Service” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 ianuarie 2015, în termenul prevăzut de lege, SRL „Autoselux-Service” prin intermediul avocatului Igor Ciuru a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanțele de judecată au apreciat în mod arbitrar probele, iar pricina a fost judecată în lipsa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată.

Susține că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au elucidat pe deplin faptul când reclamantul sa adresat cu prima cerere de chemare în judecată.

La 06 martie 2015, IFS mun. Bălți a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Autoselux-Service” prin intermediul avocatului Igor Ciuru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Autoselux-Service” prin intermediul avocatului Igor Ciuru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Autoselux-Service” prin intermediul avocatului Igor Ciuru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari